

PROSINEC 2021

Rok se s rokem zase sešel a už to bylo opět tady! Tajemné období očekávání! Advent je nebo by aspoň měl být dobou ztišení se, zpytování svědomí, napravováním našich chyb a přehmatů. Období radosti, naděje, lásky, míru, omluv, smíření a díky. Otvírejme svá srdce a nechme do nich vstupovat jen to dobré. Díky za to. Nejen o adventu a Vánocích.

Jsm rádi, že žáci mohli stále chodit do školy, byť s určitými omezeními (roušky, testování atd.). Jak řekl jeden moudrý člověk: „Vděční jsou elitou národa.“ Tak bud'me vděční. 😊

V prosinci jsme se několikrát dočkali i sněhové přikrývky, ale v pátek 9. prosince z nebe spadla postupně snad celá duchna. Některé spoje se zpozdily, nebo prostě nedojely, a tak mnozí žáci, ale i zaměstnanci nedorazili do školy včas a někdo musel ujít velký kus pěšky. Inu, za časů našich babiček a prababiček to zejména na venkově bylo úplně běžné...

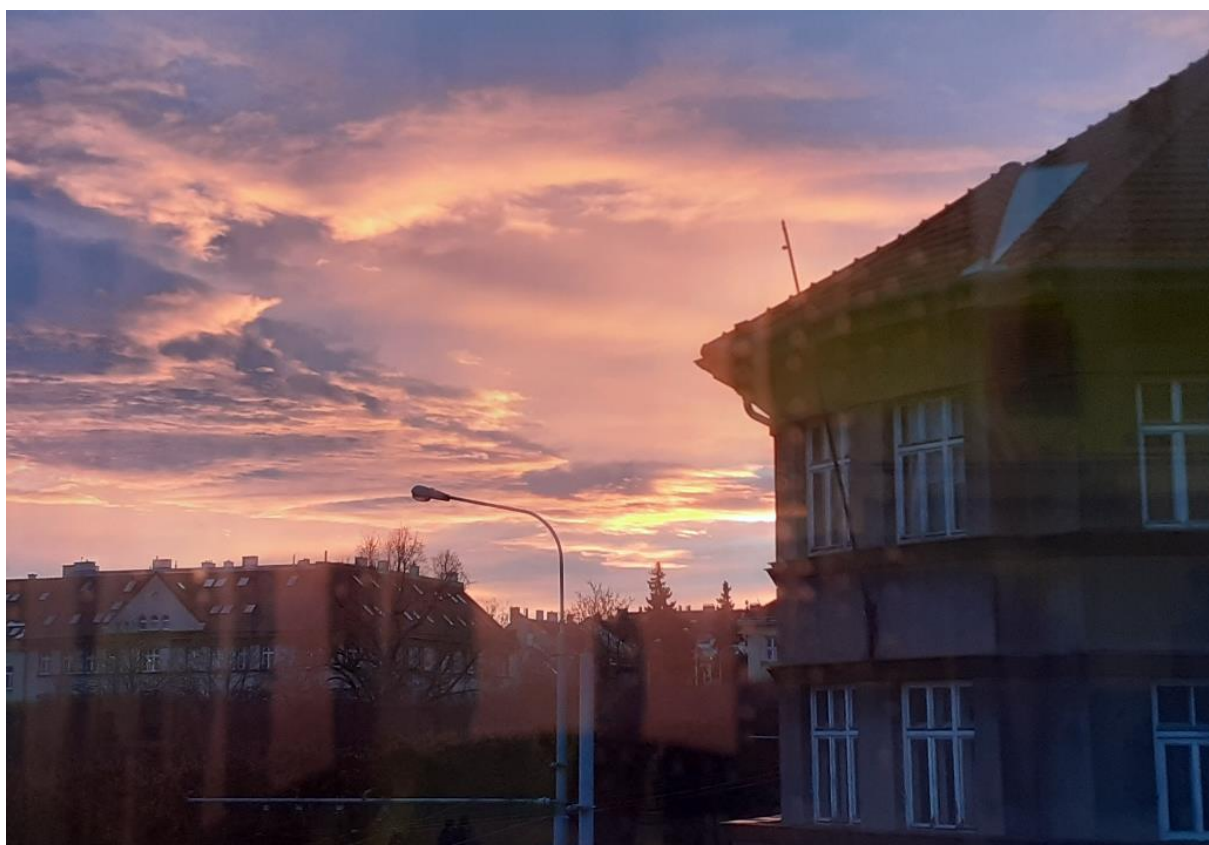
Sníh je docela vzácný materiál, a tak se podělíme ještě o několik zimních snímků... ❄️

A nenechte se mýlit. Tento krásný červánkový západ slunce je také z letošního prosince...

Že se jednalo o poslední měsíc v roce, poznal by jistě každý. I u nás zavládla vánoční výzdoba a na chodbách, v třídách, ale i v kabinetech a kancelářích nebo ve školní jídelně člověk nacházel větvičky, vločky, rozličné ozdůbky, stromečky atd. Bylo velmi milé vidět, co vše dokáží šikovné dětské prstíčky vyrobit či naaranžovat. Anebo prsty dospěláků, ať už kantorů, vychovatelů ve školní družince, nebo třeba i rodičů. Však se podívejte s námi:

Mnohé tvoření se odehrávalo přímo v hodinách pracovních činností či výtvarné výchovy. Třeba v V. D. Ale i v jiných třídách. Ozdoby z voňavého chvojí jistě udělaly doma radost. Tvoření vedli pracovníci Fantázie, pobočky Domu dětí a mládeže Helceletka.

Na začátku prosince chodil samozřejmě Mikuláš s anděly a čerty. Výsada chválit, odměňovat či kárat a „strašit“ žáky byla vždy devátákům, vloni kvůli kovidu chodili vychovatelé, ale letos jsme se rozhodli přenechat mikulášskou berlu opět nejstaršímu žactvu, které se na to vždy těší. 😊 A ti menší také.

Devátákům běží čas, přijímací zkoušky na střední školy se blíží. Mnozí hrdě nosí mikiny či trička ukazující, že za pár měsíců opustí svoji základní alma máter. I pan řídící byl poctěn a obdržel od třídy IX. C tričko na památku. Chtělo to prostě fotku! 😊

A když už jsme u toho, všichni přítomní devátáci absolvovali v průběhu prosince besedu s pracovníky Úřadu práce ohledně výběru povolání. V on-line podobě, díky i za to.

~

Během měsíce dlouhých nocí, jak nazývaly prosinec indiánské kmeny, se uskutečnila tradiční exkurze pod vedením paní učitelky PhDr. Jolany Kubíkové. Předáváme jí slovo:

„Dne 1. prosince 2021 jsme s žáky osmých tříd absolvovali naše již tradiční výukové dopoledne. Jeli jsme na bitevní pole si připomenout momenty „Bitvy tří císařů“. Začali jsme na Žuráni, Napoleonově stanovišti, odkud velel bitvě, pak se přesunuli na Pracký kopec a navštívili interaktivní expozici této bitvy.

Poté jsme navštívili Mohylu míru, která vzdává hold všem obětem této bitvy. Jelikož bylo velmi autentické počasí, téměř jako v prosinci 1805, žáci svedli také bitvu, ale se sněhovými zbraněmi. 😊

Zastavili jsme se i v obci Křenovice a podívali se na dům, ve kterém před bitvou nocoval generál Kutuzov. Zakončili jsme na zámku ve Slavkově, kde se dojednával mír. Žáci dostali chvilku zaslouženého osobního volna.

Po cestě zpět jsme ještě věnovali pozornost Staré Poště, kde stojí památník mrtvých koní - zcela nevinných obětí lidského soupeření. Kůň je bez jezdce. „Lidé v bitvě koně pobili, tak na tomto pomníku nemají co dělat,“ řekl autor sochy Nikos Armutidis.”

Paní učitelka Jolana učí u nás kromě občanské výchovy hlavně dějepis. Historii se snaží svým svěřencům vštěpovat různými metodami, ale její „parketou“ je výuka v terénu, kdy žáci vstřebávají zajímavá fakta více smysly. Před vánočními svátky zbyl čas na prohlídku města Brna. Cílem nebyly obchody s oblečením, občerstvením a elektronikou, nýbrž známé brněnské památky...

„V posledních dvou školních dnech letošního roku jsme vyrazili s třídou VIII. A a VIII. B na historickou exkurzi do centra Brna. Začali jsme v chrámu sv. Petra a Pavla na Petrově, pak prošli historické centrum napříč, ukázali si zajímavá místa, ať už Dům U kamenné panny či jedinou dochovanou městskou bránu - Měnínskou - z původních pěti.

Zastavili jsme se taktéž v minoritském kostele sv. Janů a v chrámu sv. Jakuba, neopomněli se podívat k bazilice sv. Tomáše se sochou markraběte moravského Jošta Lucemburského a taktéž se zastavili na bývalém Rybím trhu, prošli Starou radnicí a připomněli si legendy s ní spojené.

Nemluvili jsme jen o historii, ale také si prohlédli betlémy, a tak jsme v době adventu propojili znalosti i s adventními tradicemi a zvyky. Na závěr jsme absolvovali prohlídku podzemí pod Zelným trhem. Poté žáci dostali chvilku volna, aby se posilnili, a pak jsme si popřáli krásné svátky a vraceli se do školy. Akce se vydařila a máme dobrý pocit, že jsme posilnili znalost regionálních dějin a ve škole nabyté vědomosti přenesli do terénu a praxe. A nejen to, také jsme se pořádně protáhli, jelikož jsme našlapali po Brně 8 km.“ 😊

Středa 22. prosince byla poslední školním dnem v roce 2021. Pak už začaly tolik očekávané vánoční prázdniny. V tento den se v podstatě nikdo příliš neučil. Místo toho probíhaly besídky, hry, soutěže, zpívání koled, obdarovávání se navzájem, jezení cukroví, povídání, sledování pohádek a vládla hlavně veselá nálada.

Besídky voní atmosférou poetična, muzicírování a divadla. A nějaké divadelní představení se i v době kovidové podařilo uspořádat.

Pan vychovatel ze školní družinky Bc. Aleš Ondráček se „svými“ dětmi z dramatického kroužku nacvičil krátký divadelní výstup, a to pohádku „O Popolušce“ v netradičním pojetí. Jak už lze dle názvu odhadnout, herci hovořili ve slovenském jazyce. Bylo to velmi vtipné a děti sklidily bouřlivý potlesk. 😊

Mgr. Drahomíra Humplíková u nás pracuje jako asistentka pedagoga v třídě VI. A. Své bohaté zkušenosti z práce s dětmi využila v prosinci při nacvičování divadelní hry Bivoj.

„Mým cílem bylo pomoci dětem rozvinout čtenářské dovednosti, mluvnický projev, zlepšit paměť a kreativitu. Do nácviku se zapojilo deset žáků a prostřednictvím sociálně-psychologických her a dramatické výchovy si každou středu ve svém volném čase hráli a učili se. Postupně jsme nastudovali krátké scénky z českých dějin.

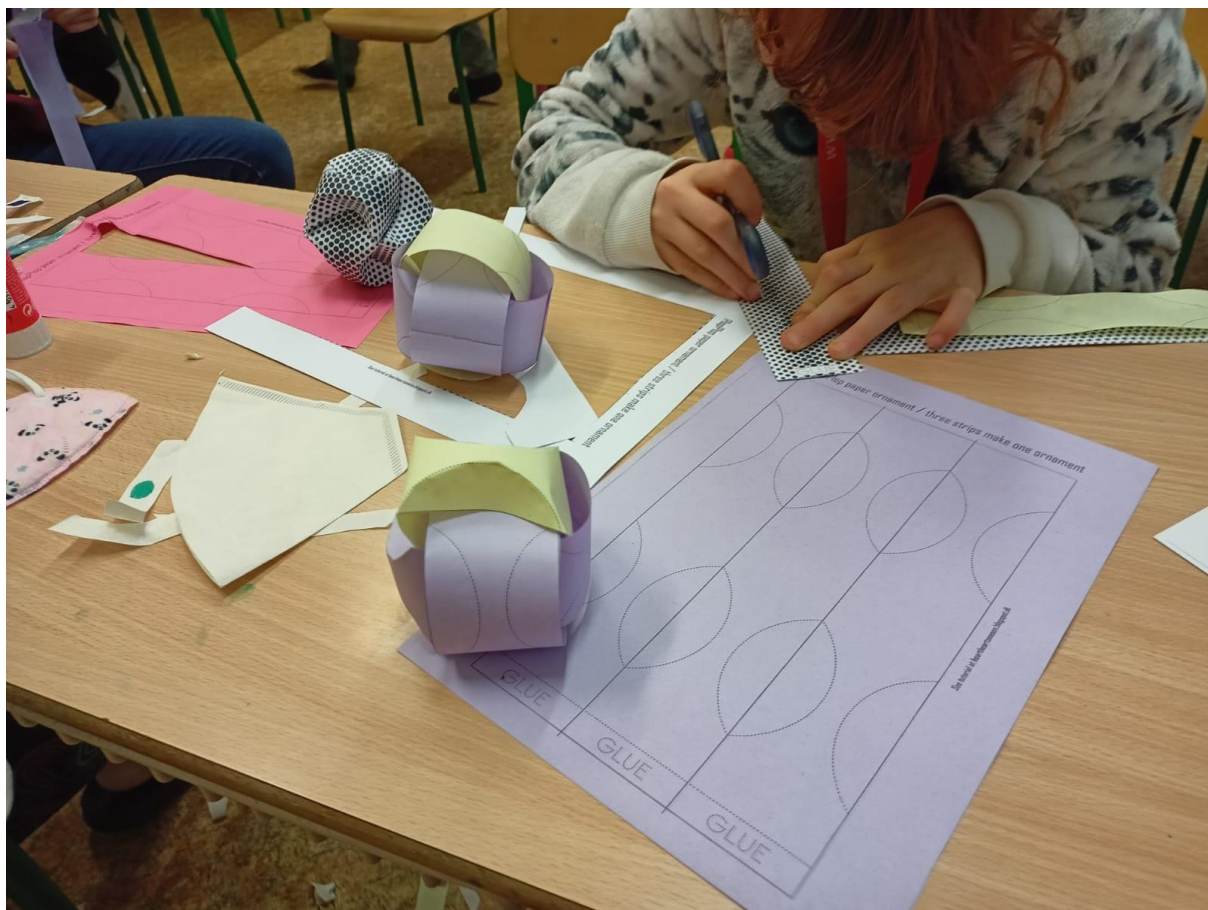
Začátky nebyly lehké. Podle chlapců měl Bivoj, hlavní postava, hodně textu. Pak nastal problém, kdo bude hrát kance. A do toho všeho covid-19, který způsobil, že onemocněla hlavní představitelka, pak vypravěčka, a bylo jasné, že hrát nebudou. Sice se podařilo najít náhradníky, ale zásah to byl citelný. Nervozita dětí houstla. Úžasné byly dvě maminky, které působí v brněnských divadlech a půjčily nám kostýmy. Jen Bivoj se závistivě díval na kostýmy, protože pro něho nebylo nic vhodné. Ale i tento problém se vyřešil.

Den "D" nastal v úterý 21. prosince v 10 hodin. Představení se hrálo přímo ve třídě VI. A a přenášelo se přes Microsoft Teams do tříd, ve kterých měli o zhlédnutí představení zájem. Silná tréma žáky trochu svazovala, ale obdivovala jsem je. Za odvahu poprvé takto vystoupit, že se z paměti naučili text a že se nebáli vyjádřit své city nahlas. Divadélko je chytlo, už se mě ptali, co se bude nacvičovat příště."

Naši pedagogové mají fantazii, nápady a rádi zkoušejí s dětmi něco netradičního, aby je to bavilo a bylo to i užitečné. Tak třeba Mgr. Eva Čechová vede technický kroužek a dává si práci vymýšlet žákům zajímavá témata. Před vánočními svátky se pustila s dětmi do tvoření speciálních papírových „koulí“, které sloužily jako neobvyklé vánoční baňky.

Kromě toho paní učitelka doma napekla perníková srdce. Ta potom žáci zdobili a do otvoru uprostřed srdíček vsadili čajovou svíčku a voňavé svíčky byly na světě. Pak už stačilo zabalit je do celofánu, ovázat mašličkou a odvézt je společně s papírovými baňkami pro klienty Domova se zvláštním režimem sv. Luisy v Rajhradě. Děkujeme dětem a paní učitelce za radost, kterou svým darem způsobily. 😊

To paní učitelka Mgr. et Mgr. Lada Pitrová je známá nejen vedením Sborečku, ale i častým rukodělným tvořením s dětmi, které má rovněž ještě hlubší smysl. Ale začneme Sborečkem. I letos dětem koronavirová opatření zabránila, aby se svým zpěvem vystoupily na veřejných místech jako v době před kovidem. Přesto však nelenily a pilně cvičily, protože zpěv byl povolen. Ve středu 22. prosince před vánočními prázdninami vystoupily v doprovodu paní učitelky Lady a paní učitelky Mgr. Kateřiny Vrbacké, která je na mateřské dovolené, ale ke Sborečku prostě pevně patří. Paní učitelky hrály na klavír a zobcovou flétnu, děti zpívaly a pan družinář Aleš vše nahrával a zároveň vysílal přes Microsoft Teams, a tímto způsobem se mohli i zájemci z jiných tříd zúčastnit adventního pěveckého vystoupení.

A jistě vás zajímá, jak je to s tím tvořením. Inu, v současné době, kdy se slovo „kovid“ skloňuje v různých pádech a překládá do různých jazyků, to mají prostě ztížené všichni. Někdo více, někdo méně. I školní život je pro žáky a jejich vyučující složitější a není jim co závidět. A tak se žáci od paní učitelky Lady (II. B) rozhodli obdarovat všechny své spolužáky na celém 1. stupni včetně všech jejich třídních pedagogů a vedení školy. Nezapomněli ani na paní hospodářky. Jejich hvězdičky vyrobené z vlastnoruční „samotvrdnoucí“ hmoty (mouka, voda, sůl) se velmi líbily.

Jak nám Lada prozradila: „Vzhledem k tomu, že nadšení z „pečení“ hvězdiček nebralo konce, děti nakonec „napekly“ asi 600 hvězdiček, protože chtěly mít jistotu, že vyjde na všechny. A díky tomu hvězdičky doputovaly společně s papírovými andělíčky pro zdravotníky oddělení ARO ve vyškovské nemocnici.“

Babičky a dědečci v Domově pokojného stáří v Brně na Kamenné ulici byli také dojati. Ne všichni se dostanou na Vánoce ke svým blízkým, tak je srdečné gesto v podobě vánočních přáníček dětí opět z třídy paní učitelky Lady pohladilo na duši.

Děkujeme ze srdce všem, kteří dělají svět lepším, ať už veřejně či skrytě. Moc si toho vážíme. 😊

Pan ředitel na závěr popřál před svátky všem zaměstnancům hezkými slovy:

„Vážené kolegyně, kolegové, pedagogové, vychovatelé i všichni provozní zaměstnanci naší školy,

blíží se konec kalendářního roku a okolnosti nám opět zabraňují, abychom se rozloučili společně, nejlépe na tradičním předvánočním setkání, na které jsme byli zvyklí, ať už přímo v budově, nebo na nějakém útulném místě mimo školu.

Dovolte mi tedy alespoň touto formou vás všechny pozdravit a poděkovat vám za vaši práci v tomto velmi náročném roce.

Nejvíce vám děkuji za ty chvíle, kdy jste pracovně i lidsky překračovali své dosavadní hranice. Když už jste postrádali sílu, chuť, ochotu, někdy i odvahu, a přesto jste udělali pro děti, pro rodiče, pro kolegy, pro školu jako budovu něco dobrého, možná zdánlivě jednoduchého. Něco, co právě v tu chvíli nejenže nikdo nedocenil, ale často ani nikdo nezpozoroval, nevšiml si...

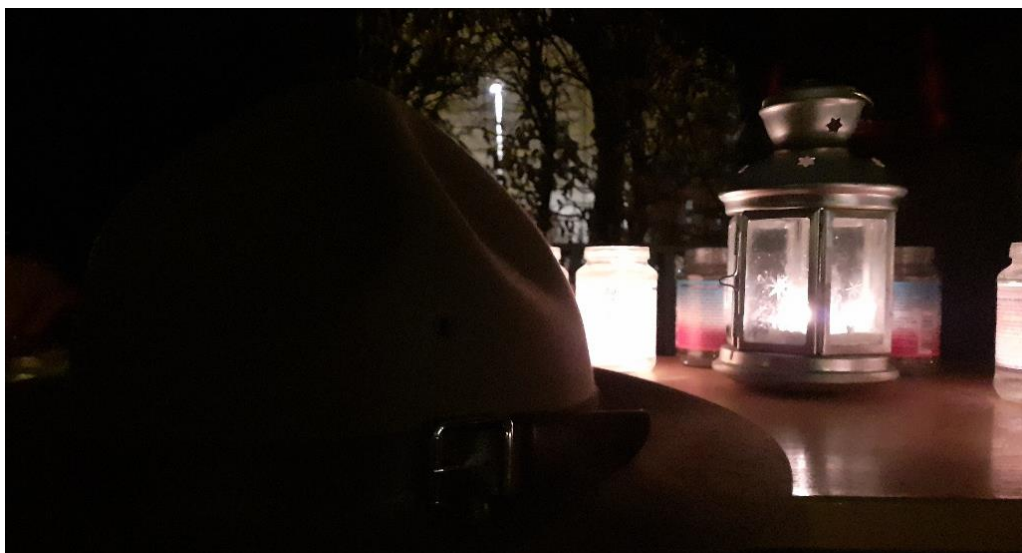
To bych chtěl nyní, alespoň takto, symbolicky, udělat nyní já.

Děkuji vám za tyto „ohromné maličkosti“, jak o nich kdysi napsal spisovatel Chesterton. Věřím, že právě toto je koření, které světu dává chuť, aby byl nejen snesitelným, ale místy i velmi hezkým místem pro život.

Přeji vám pěkně prožité poslední dny roku, klidné a radostné Vánoce a dobrý rok 2022.“

Je dlouholetou tradicí, že v parku na Slovanském náměstí před naší školou stojí den před Štědrým dnem stará školní lavice a na ní se to hemží světélky. To skauti ze Střediska Královo Pole rozdávají Betlémské světlo přivezené skutečně až z velké dálky, z Betléma v Izraeli, kde se narodil Ježíšek. Mnohé rodiny, páry či jednotlivci si po roce přišli s lucerničkou pro světlo, které zahání stíny. A kdo nic neměl, dostal svíčičku ve skleničce.

V prosinci se toho událo na škole o hodně více, než jste se dočetli v této kronice.

Žáky na 1. stupni čekala interaktivní povídání o různých vánočních tématech (Hvězda nad Betlémem, Těšíme se na Vánoce, Advent - čas světla), návštěvy pobočky Knihovny Jiřího Mahena s besedami také vánočního charakteru a například paní učitelka Mgr. Jarmila Szczotková vzala své čtvrtáky z třídy A na výstavu betlémů do Letohrádku Mitrovských.

Mohli bychom pokračovat ve výčtu různých soutěží, olympiád, sportovních utkání nebo třeba zmínit ověřování finanční gramotnosti žáků či vyhlášení nejlepších sběračů kaštanů, ale necháme si to na leden v roce 2022. Ať se máte na co těšit. 😊

A co přát do nového roku? Samozřejmě pevné zdraví těla i ducha, ale také hodně dobrodružství. Toto slovo totiž skrývá „družení se s dobrem“. Tak necht' dáváme zelenou jen dobru a tomu nejlepšímu v nás, a když se to ne vždy povede, nevěšme hlavu a zkoušejme se družít s dobrem na jakýkoliv další pokus. To úsilí totiž za to stojí vždycky.

Váš Slovaňák

A na závěr se rozloučíme poezií:

Prosinec

*Jak je to dávno: bílé střechy,
pod prsty zlato na ořechy,
maminka sladké mandle krájí
a děti ani nedutají.*

*Tajemství patrně je tlačí,
stromek je svázán na pavlači.
Pak náhle jako o sklo mince
zazvoní zvonek. Tišší, tišší
je smutek vždycky při vzpomínce.*

Čas letí prudce! Třeskni číší.

Jaroslav Seifert (Jaro sbohem, 1937)

PF 2022

ZŠ

*Slovanské
náměstí*